

Антонюк Н.М. к.п.н., с.н.с.,
доцент Інституту філології
Київського національного
університету імені Тараса
Шевченка,

Славова Л.Л. д. філол.н.,
професор Інституту філології
Київського національного
університету імені Тараса
Шевченка

СОЦІОКУЛЬТУРНІ ЗАСАДИ ВИКЛАДАННЯ ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИХ ДИСЦИПЛІН

На сучасному етапі розвитку методики викладання перекладу на особливу увагу заслуговують питання про синтез освіти і культури, про розвиток культурологічної бази викладання, про перекладацьку компетенцію, соціокультурні засади спілкування.

Переклад як вид мовленнєвої діяльності є складним явищем, що поєднує аудіювання та говоріння (усний переклад), читання і письмо (письмовий переклад) та має три основні складові: рецепція (тексту оригіналу або його сегменту); транспозиція (перекодування мовленнєвого сигналу при взаємодії мислення і пам'яті); реалізація (сегменту тексту перекладу) [1]. Важливою передумовою здійснення успішної перекладацької діяльності є належний рівень сформованості відповідних типів компетенцій.

Перекладацька компетенція охоплює декілька аспектів. За В. Н. Комісаровим виділяють такі компоненти перекладацької компетенції: мовну компетенцію (у рецептивному та продуктивному плані); комунікативна компетенція; перекладацьку компетенцію (навички білінгвізму і перекладу); технічну компетенція (уміння кодувати і декодувати

інформацію, презентабельність); особистісні характеристики (розвиток пам'яті) [2, с. 34]. Останні дві є особливо важливими для усного перекладу.

Крім зазначених компонентів, слід наголосити на важливості соціокультурної компетенції, належний рівень сформованості якої дозволяє оперувати фоновими знаннями, влучно і швидко підібрати відповідники у процесі перекладацької діяльності.

Технологія навчання передбачає науковий підхід до змісту навчання, що визначається сучасними досягненнями в лінгвістиці, психології і психолінгвістиці та соціолінгвістиці [3]. Технологія навчання мовленнєвої комунікації пов'язана з науковим підходом до того, як учити: на основі яких принципів, за допомогою яких методів і методичних прийомів, якими засобами навчання, з урахуванням яких факторів, для того щоб одержати найкращий педагогічний ефект у конкретних навчальних умовах.

Література

1. Snell-Hornby M. Handbuch Translation / M. Snell-Hornby, P. A. Schmitt, H. G. Hönig, P. Kussmaul. – Tübingen : Stauffenburg-Verl., 1999. – 434 s.
2. Комиссаров В. Н. Теоретические основы методики обучения переводу / В. Н. Комиссаров. – М.: Рема, 1997. – 110 с.
3. Антонюк Н.М. Болонська система: іноземні мови та переклад/ Н.М. Антонюк // Вісник Академії адвокатури України. – 2007. – № 3 (10). – С. 161 – 165.

